

Transkripsjon
Fire nye år
Kristian Botten Pedersen
om å være valgkampsjef

Mona Lindseth	Neimen, da går jeg bare rett igang jeg.
Kristian Botten Pedersen	Kjør igang.
Mona Lindseth	I dag har jeg altså med meg Kristian Botten Pedersen, og du har jo – før vi går over på det vi skal snakke konkret om i dag, det å være valgkampsjef – så må vi jo nevne at du har jo sagt ja til å ta på deg veldig mange ulike oppgaver i Venstresammenheng opp igjennom åra. Hvorfor har du gjort det?
Kristian Botten Pedersen	Nei, altså, det er vel kanskje en kombinasjon da av at en er veldig engasjert og synes det er artig å lære nye ting, hoppe i ting og være sikker på at det kommer til å gå bra uansett, og det å være da ifra Hedmark, Åsnes, Hedmark, Innlandet, der det rett og slett ikke er så mange folk å ta av da. Og når en stikker fram huet så får du mange oppgaver.
Mona Lindseth	Men, men den valgkampsjefrollen som du tok på deg i 2017. Det er vel en av de mer intense oppgavene å ha. Du har jo vært varaordfører, jeg vil tro at det i perioder er ganske heftig det og. Men det å være valgkampsjef er jo en berg og dalbane av tempo og planlegging, og en sånn intensiv slutt som er veldig uforutsigbar. Hva tenkte du før du sa ja til å ta på deg en sånn jobb?
Kristian Botten Pedersen	Nei, altså. Jeg, jeg ble jo oppringt da. Jeg var og så på en Liverpoolkamp og hadde tatt et par øl, også ble jeg oppringt da av førstekandidaten Ole Frode Mikkelsgård. For det skal jo sies her at jeg også var en førstekandidat, til å bli stortingskandidaten ifra Hedmark. Og i og med at det ble Ole Frode, som da er ifra Våler, ifra nabokommunen, så havnet jeg da lengre ned på listen. Og tenkte at jaja, det var det. Da får jeg finne på noe annet. Og liksom legge hovedfokus, jeg skulle jo være med selvsagt littegrann, men ikke i den forstand da. Så når han ringte da og la fram saken da, at han hadde lyst til å ha med seg en solung som valgkampsjef for å bygge litt oppunder at han og er herifra, ikke da fra det mest folkerike området som er rundt Hamar. Så brukte ikke jeg lang tid på å si ja til det nei. Det gikk ganske fort.
Mona Lindseth	Så du visste at du ville være med i valgkampen på en eller annen måte.
Kristian Botten Pedersen	Ja. Det visste jeg at frivillig eller ufrivillig hadde jeg kommet til å få mange spørsmål om å få bidra. Og det hadde jeg gjort uansett, og da er det jo kult å kunne være med å lære og ha hånden på rattet.

Transkripsjon
Fire nye år
Kristian Botten Pedersen
om å være valgkampsjef

Mona Lindseth	Mhm, så hvor lang tid – når var det dere bestemte dette laget og dere begynte jobben med å planlegge valgkampen i Hedmark?
Kristian Botten Pedersen	Nei, det var i alle fall høsten i forveien da. La oss si ca, kanskje at jeg ble oppringt en gang i november, oktober – november. Så vi begynner jo, alt er jo litt treigere på bygda enn det sikkert er i byen. Men etter det så startet vi med valgkampsutvalgsmøter. Med de fire på topp, eller de tre på topp også fylkessjefen, også jeg da.
Mona Lindseth	Og hva var det dere tenkte, når dere begynte. Så vil jeg tro at dere satt med en sånn «Dette skal vi i alle fall ikke gjøre, men vi gjøre det sånn». Hva var liksom stemningen i rommet på «Dette vil vi skal være inntrykket av oss i Hedmark når folk går til stemmelokalet»
Kristian Botten Pedersen	Nei, det var vel å få vist fram, vi ønsket å vise fram at Venstre, det vi føler er Venstre da. Grunnen til at vi er med i Venstre, det skulle være det som står igjen hos innbyggerne i Hedmark. Og det er jo ganske bredt da. Det er ganske mange forskjellige årsaker til at vi er med i Venstre. Så det var på en måte, vi hadde ingen mer konkret plan på akkurat at det her var det vi ønsket å bygge på. Men det ble litt krystallisert underveis, så valgkamplanen vår var av den meget dynamiske typen som... jeg vet ikke om den ble ferdig før valget var ferdig engang, så slik var nå det.
Mona Lindseth	Ja, for dere måtte ta det litt som det var. Og det er jo mange fylker som likner på Hedmark, forsåvidt, i diskursen. Men for Venstrefolk er Hedmark et litt annerledesfylket, for det å være Venstremann midt i ulvesona og hvertfall midt i periodene hvor den debatten preger mye, så er det litt sånn krevende posisjon å komme på med annen politikk. Og det hender du kommer litt i svis, nettopp fordi det er så vanskelig å komme på med egne saker fordi det er så sterke krefter som setter andre agendaer. Hvordan jobba dere med det?
Kristian Botten Pedersen	Nei, altså det er jo som du sier. Da vi endelig kom i avisa, så var det for å svare da på et eller annet som noen da hevdet. Og da er det jo ofte de mindre populære temaene, dessverre. Så vi måtte ofte forsvare oss og vi kunne ikke da velge å ikke svare på det. Så vi fant jo fort ut at vi får ikke 40 prosent i dette valget her og måtte gå konkret da inn mot de som vi da mente vi hadde mulighet til, som kunne se seg enig med oss. Så vi måtte bare stå i det på en måte, de sakene som er vanskelig for det store flertallet i Hedmark. Men da hente inn de som likevel var enig med oss.

Mona Lindseth	Og du og Ole Frode, det var vel dere som litt sånn kjernen i valgkamporganisasjonen. Hvordan var rollefordelingen, hvordan var det å jobbe så tett på en førstekandidat?
Kristian Botten Pedersen	Nei altså, det gikk jo kjempebra. Vi har et veldig bra forhold og vi kjørte jo sammen både hit og dit på forskjellige møter og valgkampopplegg. For eksempel så skulle vi på stand på Tynset, og da er det tre timer en vei og tre timer tilbake att. Og da får du god tid til å snakke om andre ting en politikk. Så det gikk jo kjempebra. Og så er det jo, det jeg syntes var artig og det er at du blir coachet opp, du blir trent opp da til å være en god valgkampsjef. Men også å være en god førstekandidat, som han var. Så vi var ofte i Oslo på de sentrale tinga som var veldig bra. Så det gikk kjempebra, tror også at i og med at han ringte meg da, at han tenkte at vi to kommer godt overens. Og der er det ikke noe problem. Vi har terskel til å være litt krasse mot hverandre hvis vi føler at det er behov for det, noe det ikke ble. Og han var jo rektor på Elverum videregående skole og det er kanskje, han hadde jo noen personalsaker mener jeg å huske oppi dette her og da. Så, han var meget opptatt med jobb i over 100 prosent ved siden av det å være førstekandidat. Og det hadde jeg og, ved siden av å være valgkampsjef. Jeg husker han Ole Frode, han gikk jo dørbank i pausene han. På Videregående. Da sprang han over veien til nærmeste boliglag, også skulle han ta ti hus og dra tilbake på jobb. Så det var jo sånn vi holdt på, og det var sånn vi måtte drive for vi hadde ikke ressurser til å kjøpe oss fri.
Mona Lindseth	Og jeg husker Stig, han fikk jo pris for å være den i Venstre som hadde banket flest dører sjøl?
Kristian Botten Pedersen	Ja, nettopp!
Mona Lindseth	Det er mulig.
Kristian Botten Pedersen	Jaja, han gikk hver eneste dag han. Han gikk tre – fire timer hver eneste kveld.
Mona Lindseth	Mhm. Også er det som du sier, at selv om du ikke havna der, så går du inn i rollen der som at du skal kunne være Ole Froles største kritiker, på en måte. Du skal kunne være den tøffeste både preperen før han går i debatt og stille de vanskeligste spørsmålene. Hvordan var det?
Kristian Botten Pedersen	Nei, igjen, det var egentlig ganske lett for Ole Frode, han har en stor forståelse for sine gode og dårlige sider da. Han er jo litt ydmyk og vil ikke

Transkripsjon
 Fire nye år
 Kristian Botten Pedersen
 om å være valgkampsjef

	alltid trøkke på for mye da, så da jeg sa at «her må du kjøre på litt» så tok han det ganske greit da.
Mona Lindseth	Det er veldig godt å høre, det virka som det var en veldig dynamisk duo.
Kristian Botten Pedersen	Ja, vi fungerte veldig godt overens. Men i og med at resultatet ikke ble helt det vi hadde håpet på da, så kanskje vi skulle gjort andre ting annerledes?
Mona Lindseth	Ja for hvilke mål var det dere satte dere før dere begynte med valgkampen for alvor?
Kristian Botten Pedersen	Ja, altså det med mål. Vi satte jo oss et mål på antall stemmer da. I 2013 så fikk jo Venstre i Hedmark 3800 stemmer, ehh, også hadde vi et mål om 4500. Som var da på en måte målet om å få inn et på utjevningsmandat ifra Hedmark. Også endte vi på 2600, så vi gikk jo ned 1200 i stedet for opp de 700 som vi hadde håp om da. Så vi jobba nok i motstrøms oppover Glomma i stedet for å fare med vinden. Ja.
Mona Lindseth	Hvordan var det å jobbe med de andre lagene? For det er jo store forskjeller på som du sier folkerike kommuner og mindre folkerike kommuner. Hvordan var det å sette igang aktivitet over hele fylket?
Kristian Botten Pedersen	Det er det som er utfordringen vår da, det er det som er nøkkelutfordringen i et fylke som Hedmark og Innlandet nå da. Det er jo enorme forskjeller, det er jo like langt fra Eidskog i sør til Os i nord, som det er fra nederst og øverst i Viken for eksempel. Så vi er spredt rundt, og det er sårbare Venstre-lag. Det er kanskje en eller to personer da i hver region som på en måte kan ta en turn. Så vi sleit jo med at det var lokallag som la ned, som meldte seg ut, som boikottet, midt i valgkampen. Og da, da blir det jo vanskelig å gjøre den prioriteringen. «Okay, skal vi da reise dit og ha stand der, og prøve å demme opp for det», eller skal vi bare være helt, tenke helt, hva heter det, å gå inn og bare tenke «Hamar da. Der er det flest folk, der må vi kjøre på». Vi har ikke ressurser til å være over alt. Det burde vi kanskje vært litt hardere på da, den prioriteringa.
Mona Lindseth	Hvilke valgkampaktiviteter var det dere endte med å ha som hovedbase, hvilke aktiviteter endte dere med å gjøre mest av? Eller var det litt av alt?
Kristian Botten Pedersen	Ja, vi fikk jo dreisen på dørkampen. Ja, altså.... dørBANKING.
Mona Lindseth	Haha, ja, men det er akkurat det det er.

Transkripsjon
 Fire nye år
 Kristian Botten Pedersen
 om å være valgkampsjef

<p>Kristian Botten Pedersen</p>	<p>Dørkampen, det var artig det. Så det, vi har jo dørkampskjefen over alle sjefer, Stig Vaagan på Hamar som tok ansvar og kjørte på. Også følte vi opp og fikk igang både i Elverum og i Kongsvinger og jeg tror det jaggu var i Stange og i Ringsaker og, at det ble banket en del dører der. Og det er jo noe som ikke alle gjør i Hedmark. Da er det plutselig ikke konkurranse da fra de andre partiene. Så det var noe vi prøvde å gjøre. Når vi da banket et par hundre dører i Kongsvinger så hører ikke det så mye ut for mange, men for oss et det veldig veldig mye da. Veldig bra uttelling fra et lokallag hvor det ikke var så mange. Så det var viktig, også fikk vi mye ut av det å stå på stands på togstasjonen tidlig om morgenen med hjemmebakte boller og nytrakta kaffe da. Med en liten flyer og ønske om en god dag til folk, og det ble tatt veldig godt imot.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Sånn sett i ettertid, det er jo alltid en tidsprioritering på hvor, som du også var inne på, hvor og hva man bruker tid på. Hvis du skulle vært etterpåkklok, hva skulle du ønske at dere brukte mer tid på?</p>
<p>Kristian Botten Pedersen</p>	<p>Vi skulle brukt mer tid, tror jeg, i kjerneområdene våre. De kommunene som vi satte helt i starten, som var det viktigste. Bruke disse verktøyene med å se hvor, hvor i Hamar bør vi være mest. Hvor i Elverum er de bor de som, på en måte, er mest... bruke mer tid på det da. For når du har så lite tid og ressurser som vi har, så, da nytter det ikke å prøve å spre det tynt ut fordi det er godt å ha følelsen av at vi har vært alle steder. For det kommer du ikke noe særlig langt med. Så rett og slett mye hardere på den prioriteringa. Så... Så det er kanskje det største læringsak som vi har da, fra....</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Ja, for det blir jo litt sånn, en rent psykologisk å gjøre de prioriteringene. Også er det kanskje noen lag som har litt driv som ikke havner innenfor de åpenbare prioriteringene. Men noen ganger kan det hende det er det som skal til for å nå den sperregrensa som vi jobber mot hver gang?</p>
<p>Kristian Botten Pedersen</p>	<p>Mhm. Ja, nettopp, og vi kørda jo litt med det på møtene våre at kanskje det vi burde gjøre for å gjøre mest da, hadde vært å pakka sammen og dratt til Oslo, og stått på stand i Oslo og vært med å gjøre mest ut av det. For å på en måte bidra til Venstre som helhet da. Så, nei. Det er rett og slett ikke bare bare å være en førstekandidat for Venstre i Hedmark. Så det blir spennende nå i år og bruke det vi lærte da. Og se om vi kommer nærmere nå.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Ja, for du har jo også nå veldig nylig i forbindelse med denne kampanjen til Senterpartiet om å boikotte TV-aksjonen, så nevnte du at det er egentlig dere som er Venstrepolitikere i distriktene som blir de liberale</p>

	frontkjemperne for Venstre, fordi det er dere som står i det skjæringspunktet tettest. Hvordan blir den kampen tror du, i det stortingsvalget vi har foran oss?
Kristian Botten Pedersen	Den blir tøffere enn, hvertfall noe av det jeg har vært med på tidligere. Senterpartiet har gjort noen gode valg, som nå da førte til at... vi var jo jevnstore med Senterpartiet nærmest i forrige lokalvalg. De hadde en, jeg tror dem hadde 4 inne og vi hadde 3 inne i kommunestyret vårt, og nå er dem med 8 stykker inne. De fikk 40 prosent av velgerne. Og vi gikk ned til 7 eller 8 prosent her i Åsnes. Så når Senterpartiet, når de på en måte trykker på den knappen om å sette igang maskineriet sitt, så har de litt flere folk å ta av. Og da, da må vi bare forvente da at Glomma kommer til å gå enda striere. Vi må svømme enda raskere da, for på en måte å komme, eller smartere, for å holde felgen og nå de målene vi har. Og vi har ett mål og det er å få en førstekandidat inn på Stortinget fra Hedmark, for første gang på hundre år. Så det hadde vært noe å slå i bordet med.
Mona Lindseth	Og jeg må jo si at de siste årene så er det ett møte som jeg hadde til Tynset Venstre som var et av de mest inspirerende de har hatt. For der husker jeg at stemningen var sånn «vårt mål må jo ikke være å være enig med alle. Vi skal nå 10 prosent vi. Hvis 10 prosent er enig med oss, og noen av dem velger å stemme på oss også, så er vi der. Så derfor skal vi tørre å ta de sakene som faktisk IKKE 100 prosent er enig, men som – vi skal nå 10».
Kristian Botten Pedersen	Rett og slett. Og hvis du da sier at vi skal prøve å nå 3-4 prosent da i Hedmark, så burde det være enda lettere å få til. Så vi må bare ha trua på vår egen politikk og trua på den førstekandidaten som vi nå etterhvert skal velge i høst. Og bare gå konkret inn og jobbe beinhardt altså, på de kjerneområdene og kjernepolitikken, og den førstekandidaten. Så, jeg gleder meg veldig. Det blir spennende. Men jeg kommer nok ikke til å være valgkampsjefen i år.
Mona Lindseth	Men jeg håper du virkelig tar med deg noen av de erfaringene videre, for det er jo også sånn at... en ting at vi trenger den kompetansen, og vi trenger noen som har vært gjennom det før og vet at selv om resultatet ikke blir sånn som en hadde håpa, så går det an å se for seg «hvis vi ikke hadde gjort alle disse tingene, hva hadde vært resultatet da? Hvis vi ikke hadde vært synlig i det hele tatt?»
Kristian Botten Pedersen	Ja, det er det som er det store spørsmålet. Så det, selv om du kanskje går litt ned da, slik som vi gjorde forrige gang. Hva hadde skjedd dersom vi IKKE hadde stått på, og stått opp klokka 5 for å reise til Tynset for å stå på stand i 10 – 11 tida på en lørdags formiddag. Hva hadde skjedd hvis vi ikke hadde

	<p>valgt å gjøre de tinga der. Og det vil en jo aldri finne ut av, så det er egentlig bare å brette opp ermene og kjøre på. Være tro mot den planen du da er med på å bygge opp i forkant.</p>
Mona Lindseth	<p>Hva var det beste og det verste med å ha en såpass sentral rolle i en valgkamp som du hadde sist?</p>
Kristian Botten Pedersen	<p>Nei, det beste er jo all den, alt det jeg lærte av det da. Det å være og lede da en liten organisasjon, med et felles mål. Og få med seg de erfaringene som det jeg har fått, det vil jo være med meg resten av livet. Det vil være, om det blir en gang eller det blir mange ganger framover, som jeg har den rollen. Så det ser jeg på som det mest positive. Og det mest, det vanskeligste er jo den tida. At du hele tiden føler at du skulle ha gjort mer, da. Når du jobber 100 prosent ved siden av, du har en familie du må ta vare på, og... også liksom hele tiden legge seg og tenkt «fanken, jeg skulle bare gjort det. Jeg skulle bare fått på det, laga den videoen, brukt litt mer tid på det». Men det må en jo bare være helt åpen og ærlig da, i et valgkamputvalg som det vi hadde at – slik er det for oss alle sammen. Vi er deltidsfolk hele gjengen som har familie, som har ting på siden av. Også må vi bare prøve å trekke mest mulig ut av det.</p>
Mona Lindseth	<p>Men hva, for å hoppe til noe litt annet. Hvis du tenker tilbake til valgkampen 2017, hva er det beste minnet ditt?</p>
Kristian Botten Pedersen	<p>Det beste minnet mitt fra valgkampen 2017 var da vi hadde dørbank i Kongsvinger, altså, det var første gangen vi kjørte dørbank i Kongsvinger. Så jeg husker at jeg, da hadde jeg vært med på det en del før, så jeg hadde på en måte litt erfaring og var den erfarne som skulle komme til Kongsvinger og invitere dem da til å være med. Også kom det da noen i fra Eidskog og så var a Inger fra, Inger Noer ifra Kongsvinger der. Også var vi klar til å stå, til å begynne å ta fatt på et boligfeltet også begynte det å bømte ned noe så inni hampen. Og da, da stod vi litt og lurte «Okay, nå har vi liksom... jeg har kjørt en time for å komme hit og Eidskog, vi har satt opp dette her, vi har gledet oss til det. Hva skal vi gjøre nå?» «Altså, nei, valget er om tre uker, nå er vi her. Vi kjører på! Da får vi vist at vi ønsker dette her». Så vi gikk som noen våte katter hele kvelden og fikk veldig mange positive tilbakemeldinger på at vi virkelig stod på da. Så det var ble en positiv greie, og det var kjempeartig mellom oss. Og etter DET så var i alle fall ikke dørbank noe vanskelig, du hadde aldri noen unnskyldning for å ikke gå og gjøre dørbank. Så, det er kanskje det beste minnet mitt.</p>
Mona Lindseth	<p>Men hvordan blir man mottatt når man går på dørbank?</p>

Transkripsjon
 Fire nye år
 Kristian Botten Pedersen
 om å være valgkampsjef

Kristian Botten Pedersen	<p>Jeg hadde jo dørbank her nå på Flisa i forrige valgkamp, og her har det nok i alle fall ikke vært noe dørbank tidligere i historien, det er helt klart. Så det var jeg litt spent på. Men folk er bare nysgjerrig på å bare prat om ting. Når du bare sier «Hva er det som er viktig for deg?» og få dem til å prate, folk er jo interesserte i å bli hørt. Så, jeg ble kanskje to eller tre ganger, fikk jeg beskjed om at «jaja, nei, dette er ikke noe interessant for dem». Men ellers ble jeg tatt inn på lunsj, på bursdagsselskap, jeg fikk bursdagskake, satt med fem eldre damer som hadde bingo for da var det akkurat midt i pausen i radiobingoen, så da kunne jeg prate litt med dem. Du kommer innpå folka da, som du skal bli valgt av eller som du skal på en måte prate på vegne av. Så den, det er utrolig lærerik måte å bli, å sørge for at politikken du står for da, at den faktisk er riktig. At det er en grunn til det, at det er en årsak til hvorfor du skal drive med det du skal drive med.</p>
Mona Lindseth	<p>Er det noe av den måten å drive valgkamp på, det du lærte av måten å drive valgkamp på, som du har tatt med deg inn i virket ditt som politiker mellom valg?</p>
Kristian Botten Pedersen	<p>Hmm, det... Altså, du lærer deg jo den, den kursinga som vi fikk ifra Venstre sentralt, den er jo kjempebra. Både den vi som valgkampsjefer, med alt ifra organisering til digitalt, til sosiale medier, det har jo jeg fått bruk for i arbeidslivet mitt ved siden av. Og i alle frivillig roller og sånn etterpå. Så det har jeg nok fått tatt mye med meg, og etter at jeg har prata med han Ole Frode så er det han drar fram at det var kanskje noe av det aller beste. All den kursingen han fikk som førstekandidat.</p>
Mona Lindseth	<p>Hvis du skulle gitt ett råd til noen som skulle stilt til valg for Venstre for første gang, hva skulle det vært?</p>
Kristian Botten Pedersen	<p>Det måtte være bare å være, ha tillit til seg selv da. Tro at den Venstrerefleksen da som alle vi har, når vi hører noe og vi reagerer på det, så er det på en måte inne i oss. Og den følelsen må vi stole på da. Og ikke begynne å betvile og lempe litt på det for å liksom tekke deg til for den ene eller andre sida. Bare kjøre på det du måtte mene og stå for det, og bare... være tro mot det dere da har vært enig i, at det er den linja du skal kjøre. Kjøre'n fullt ut.</p>
Mona Lindseth	<p>Ikke noe halvveis her.</p>
Kristian Botten Pedersen	<p>Nei, absolutt ikke. Da kommer du i alle fall ikke på Stortinget.</p>

Transkripsjon
Fire nye år
Kristian Botten Pedersen
om å være valgkampsjef

Mona Lindseth	Tusen takk for praten, Kristian!
Kristian Botten Pedersen	Tusen takk for at jeg fikk muligheten til å være med, Mona. Dette syntes jeg var ordentlig trivelig. Også gleder jeg meg til å høre dette her og alle de andre bra podcastene som du nå holder på å lage. For, Venstre sentralt nå har virkelig tatt koronakonsekvenser, eller det er mye av dette som var planlagt før det og, men all den digitaliseringa som nå skjer fra sentralt hold, den er gull verdt for oss som holder på slik vi driver rundt omkring.
Mona Lindseth	Og jeg gleder meg til å spille inn flere og hvis du som hører på nå har noen tips til noen jeg bør snakke med, så er det bare å sende en mail til mona@venstre.no .